

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ
ਡੀ. ਫਾਲਸ਼ੋ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ-ਜੇ.
ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਦੇਵੀ ਦਾਸ ਨਾਇਰ,-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1960 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 49

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)— ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3)-ਕੀ ਕਿਸੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ(1);

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ 1960 ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਕਿਸੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਧਾਰਾਂ ਅਧੀਨ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

.. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1959, ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 22 ਜੂਨ, 1959 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਰੋਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ , ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਲ.ਡੀ. ਕੌਸ਼ਲ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਟੀ.ਐਨ. ਭੱਲਾ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.—ਇਹ ਫੈਸ਼ੋ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ, ਜਿਸਦਾ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵੀ ਦਾਸ ਨਈਅਰ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ — ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ.

ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਅਸਲ ਲੋੜ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ।

ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਬਕਾਏ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਨਿਰਪੱਖ ਲੋੜ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(h) ਵਿੱਚ "ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ-

"2(h) 'ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੇਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ-"

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਇੱਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਕੀਲ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 1 ਤੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ 'ਤਹਿ ਬਿਲਡਿੰਗ' ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਦੀ ਸਿਰਫ ਉਪ-ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਸੀ। ਇਮਾਰਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਜੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕੋਈ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ (i) ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਜੇਕਰ (ਏ) ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਆਇ। ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ "ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ" ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ 1949 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (3) ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ "(a) ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ—(i) ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਂ ਏ. ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ, ਜੇਕਰ (ਏ) ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ***** ਫੁੱਟ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ਬਦ "ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ" ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2(h) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ "ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤਾਂ" ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਮ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਭਾਵ, ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਣਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ, ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੋੜ ਕਿਸੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 13(2) ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਲਈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.-

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ